

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/89/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015201053
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015201053.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: SIMONI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Osloboditeľov 4, Košice, IČO: 45 267 073, zast.: Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Miletičova 1, Bratislava, IČO: 36 860 891, proti žalovanému: Daňový úrad Košice, so sídlom Rozvojová 2, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v daňovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12. mája 2016 č. k. 6S/104/2015-138, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/104/2015-138 zo dňa 12. mája 2016 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1063751/2015 zo dňa 30. júna 2016 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 523,63 € na nákladoch právneho zastúpenia a 140 € na súdnych poplatkoch.

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 9801402/5/2349582/2014 zo dňa 30.05.2014 žalovaný ako správca dane podľa § 68 ods. 6 č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej

hodnoty a znížil nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie január 2012 (ďalej len „Rozhodnutie o dani“). Toto rozhodnutie bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu poštou dňa 04.06.2014.

2. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dňa 18.06.2014 na poštovú prepravu podanie v listinnej forme s označením „Odvolanie proti rozhodnutiu č. 9801402/5/2349582/2014 zo dňa 30.5.2014“, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 23.06.2014 (ďalej len „Odvolanie proti Rozhodnutiu o dani“).

3. Žalovaný dňa 03.07.2014 zaslal žalobcovi „Oznámenie“ datované dňom 01.07.2014 (ďalej len „Oznámenie“), v ktorom mu oznámil, že na odvolanie, ktoré bolo podané v listinnej podobe dňa 18.06.2014, sa neprihliada, pretože podľa § 14 ods. 1 Daňového poriadku je žalobca po 01.01.2014 povinný doručovať podania elektronickými prostriedkami podľa § 13 ods. 5 tohto zákona. Vzhľadom na to považoval žalovaný odvolanie proti rozhodnutiu o znížení nadmerného odpočtu žalobcom za neúčinne podané.

4. Právny zástupca žalobcu dňa 10.07.2014 podal elektronickými prostriedkami prostredníctvom elektronickej podateľne dve podania podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Išlo o a/ kópiu (rovnopis) Odvolania proti Rozhodnutiu o dani a b/ „Žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu č. 9801402/5/2349582/2014 zo dňa 30.5.2014“ (ďalej len „Žiadosť“).

5. V Žiadosti uviedol, že odvolanie podal písomne a zaslal ho doporučenou poštou deň pred uplynutím lehoty z dôvodu, že právny zástupca žalobcu nebol zo závažných dôvodov spôsobilý zabezpečiť podanie odvolania elektronickými prostriedkami prostredníctvom elektronickej podateľne so zaručeným elektronickým podpisom. Preto žiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania voči Rozhodnutiu o dani. Ďalej žiadosť odôvodnil tým, že v kanceláriách právneho zástupcu žalobcu došlo v dňoch 18.06.2014, 19.06.2014 až do 20.06.2014 k výpadku elektrickej energie, pričom bez elektrickej energie nie je funkčný osobný počítač, na ktorom sú nainštalované komponenty potrebné na zaslanie podania elektronicke so zaručeným elektronickým podpisom, nie je funkčné on-line spojenie a v takom prípade nie je objektívne možné doručenie podania elektronicke so zaručeným elektronickým podpisom.

6. Ďalej právne argumentoval v tom smere, že ak malo podanie vady, mal ho žalovaný vyzvať na ich odstránenie; napriek chýbajúcej výzve žalobca vady odstránil, keď podal Odvolanie proti Rozhodnutiu o dani aj elektronicke; žalovaný nemá možnosť neprihliadať na takéto podanie, pretože zákon taký postup neupravuje; rovnako zákon nepozná neúčinnosť podania. Podľa názoru žalobcu je preto žalovaný povinný zaoberať sa Odvolaním proti Rozhodnutiu o dani aj vtedy, keby rozhodol o tom, že nepriznáva odpustenie zmeškania lehoty.

6. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 23.09.2014 nevyhovel jeho Žiadosti, pričom uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu dôležitých dôvodov na predĺženie lehoty. Toto rozhodnutie žalobca napadol žalobou a Krajský súd v Košiciach ho rozsudkom č. k. 6S/127/2014-91 zo dňa 05.03.2015 zrušil ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

7. Žalovaný vydal dňa 30.06.2015 nové rozhodnutie č. 1063751/2015, ktorým opäť nevyhovel Žiadosti (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 13 ods. 5 a § 14 ods. 1 Daňového poriadku a tým, že žalobca opomenul urobiť podanie odvolania elektronickými prostriedkami. Uviedol, že posúdil všetky dostupné dôkazy a skutočnosti uvádzané žalobcom v Žiadosti. Žalovaný zistil, že právny zástupca žalobcu urobil v posledný deň lehoty na podanie odvolania, dňa 19.06.2014 o 10:14:01, podanie elektronicke formou pre Finančnú správu, Colný úrad Bratislava. Z toho usúdil, že neexistoval závažný dôvod zmeškania lehoty, pretože právnenému zástupcovi nič nebránilo urobiť podanie tak, ako to urobil voči Colnému úradu Bratislava. Ďalej uviedol, že ak existoval závažný dôvod, mohol požiadať o odpustenie zmeškania lehoty hneď po jeho odpadnutí, nie až po doručení Oznámenia. Podľa žalovaného žalobca nevyužil všetky možnosti na odoslanie podania zákonným spôsobom v stanovenej lehote, pričom mal za to, že bolo možné využiť aj inú elektrickú prípojku v budove alebo prenosný počítač.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti napadnutému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu o preskúmanie právoplatného rozhodnutia a postupu správnych orgánov na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), ktorý v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 a nasl.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Preto ju podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pričom vyslovil právny názor, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

9. Krajský súd súhlasil s názorom žalovaného uvedeným v napadnutom rozhodnutí, že právny zástupca žalobcu mal možnosť zapojiť svoj osobný počítač v inej časti budovy, resp. mimo budovy, a teda podať odvolanie v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) Daňového poriadku, pretože z technického hľadiska na strane žalovaného neboli obmedzenia systémov PFD, EKR, eDane.

10. K námietke žalovaného, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené nesprávnej osobe, krajský súd uviedol, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom.

III.

Odvolanie žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

11. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 30.06.2016 (č.l. 158) proti rozsudku krajského súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 205 O.s.p. uviedol nasledujúce dôvody odvolania:

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p./,

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p./.

12. Odvolací súd v stručnosti rekapituluje odvolacie námietky žalobcu:

- žalobca nemohol podať odvolanie v zákonnej lehote elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom, pretože v kanceláriách právneho zástupcu žalobcu došlo k výpadku elektrickej energie;

- právny zástupca žalobcu vykonal všetky úkony, ktoré od neho možno spravodlivo požadovať:

 - o po zistení výpadku elektriny zabezpečil vyhotovenie odvolania prostredníctvom notebooku,

 - o odvolanie bolo kvôli právnej istote zaslané písomnou formou doporučené,

 - o právny zástupca žalobcu sa snažil zabezpečiť inštaláciu čítačky čipových kariet a softvéru na notebook, pričom odborne spôsobilej osobe sa nepodarilo nainštalovať potrebný softvér (právny zástupca nemal kúpené ďalšie licencie na softvér),

 - o pri inštalácii elektronického podpisu cez stránku www.financnasprava.sk bolo hlásené, že nie sú splnené technické podmienky,

 - podľa názoru žalobcu boli vykonané všetky úkony, ktoré je možné od žalobcu spravodlivo požadovať po zistení prekážky podania odvolania elektronicky;

 - právny zástupca žalobcu nemá vybudované také vzťahy s inými nájomníkmi, aby od nich mohol požadovať napojenie svojho počítača na prívod elektrickej energie v inej časti budovy;

 - dňa 19.06.2014 došlo k dočasnému spusteniu elektrickej energie na asi 20 minút, počas tejto doby právny zástupca žalobcu podal podanie na Colný úrad, ale nestihol urobiť podanie odvolania žalovanému; pritom nepredpokladal, že opätovne dôjde k výpadku elektrickej energie;

- žalovaný sa neriadil ustanovením § 29 ods. 1 Daňového poriadku, podľa ktorého je správca dane povinný zmeškanie lehoty odpustiť, ak existuje závažný dôvod zmeškania lehoty, pričom podľa žalobcu takýto vážny dôvod existoval;
- žalobca splnil všetky zákonné predpoklady na odpustenie zmeškania lehoty.

13. Žalobca navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, alebo ho zmeniť tak, že sa návrhu vyhovie. Zároveň si uplatnil a vyčíslil náhradu trov konania.

B)

14. Žalovaný vo svojom stanovisku poukázal na vyjadrenie k žalobe z 12.11.2015 a uviedol, že správca dane neskúma otázku zavinenia, ale skúma, či k zmeškaniu lehoty došlo zo závažných dôvodov. Daňový poriadok nedefinuje závažný dôvod, prenecháva posúdenie závažnosti dôvodov na úvahu správcu dane, čo závisí od konkrétnych okolností prípadu. Žalovaný hodnotil všetky dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadal na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo: k výpadku elektrickej energie došlo dňa 18.06.2014, následne 19.06.2014 až do 20.06.2014 do 07:00 hod.; k výpadku nedošlo v celej budove; distribútor energie neevidoval výpadok; právny zástupca žalobcu zaslal odvolanie v listinnej podobe dňa 18.06.2014; v posledný deň lehoty (19.06.2014 o 10:14:01) urobil právny zástupca žalobcu podanie elektronickou formou na Colný úrad Bratislava (nešpecifikovanú žiadosť, preto vzniesol žalovaný otázku, prečo prioritne neriešil podanie viazané na lehotu); žalobca mohol požiadať o odpustenie zmeškania lehoty hneď, ako odpadli dôvody zmeškania lehoty, nie až potom, ako mu žalovaný oznámil, že listinne podané odvolanie je neúčinné; právny zástupca žalobcu mohol požiadať prenajímateľa o zabezpečenie náhradného priestoru.

15. Ďalej podľa stanoviska Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky nie je pravdivé tvrdenie o nemožnosti nainštalovania potrebného softvéru na notebook zn. MacBook Pro 13 s OS X, pretože existuje funkčný spôsob, ktorý zabezpečí nainštalovanie potrebných komponentov na tento počítač. Podanie daňového subjektu je možné realizovať prostredníctvom Portálu Finančnej správy, nie je potrebné sa prihlasovať na Ústredný portál verejnej správy. Žalobca mohol použiť napríklad aj mobilné pripojenie na internet.

16. Tvrdenie, že žalobca urobil úkon elektronicky až po Oznámení kvôli čakaniu na potvrdenie o výpadku elektriny, je podľa žalovaného účelové. Žalovaný konštatoval, že právny zástupca žalobcu nepreukázal závažné dôvody, na základe ktorých by bolo možné zmeškanú lehotu odpustiť.

17. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. a s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa § 201 v spojení s § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože závery rozsudku krajského súdu vychádzajú z nižšie uvedených dôvodov z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 220 a § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

19. Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je v medziach uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p. prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s

§ 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a v takto vymedzenom rozsahu či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

20. Po preverení splnenia procesných podmienok súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) Najvyšší súd konštatuje, že podstatou odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného, je otázka, či bol žalovaný povinný vyhovieť žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu o dani.

21. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva právny záver, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového), ale aj odvolacieho (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

22. Odvolacie aj žalobné dôvody žalobcu sa koncentrujú na vyvrátenie záveru žalovaného, podľa ktorého neexistovali závažné dôvody zmeškania lehoty, čo viedlo k zamietnutiu žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty. Odvolací súd však v tomto prípade musel prihliadnuť na celkový kontext a genézu správnych konaní, ktorej výsledkom je napadnuté rozhodnutie. Žalobca totiž žiadal o odpustenie zmeškania lehoty po tom, ako v zákonnej lehote podal odvolanie proti Rozhodnutiu o dani v listinnej podobe doporučenou poštou. V Žiadosti okrem iného argumentoval, že ak malo toto podanie nejaké nedostatky (forma podania), bolo povinnosťou žalovaného vyzvať žalobcu na odstránenie týchto nedostatkov v zmysle § 72 ods. 5 Daňového poriadku. Preto pre prípad, že by žalovaný nevyhovel žiadosti o odpustenie lehoty, mal za to, že prípadné nedostatky podania aj bez výzvy odstránil, keď podal odvolanie aj elektronickými prostriedkami so zaručeným podpisom.

23. Ďalej v Žiadosti žalobca namietal, že žalovaný nebol oprávnený „neprihliadnuť“ na podanie v listinnej podobe, pretože ani Daňový poriadok ani iné právne predpisy nepoznajú postup správcu dane, ktorým by mal neprihliadnuť na podanie odvolania vykonané písomne a doručené doporučenou poštou. Obdobne argumentoval vo vzťahu k záveru o „neúčinnosti“ podania a poukázal na zásadu legality.

24. V týchto súvislostiach je zrejmé, že žalobca sa v administratívnom konaní pokúsil namietat' proti postupu správcu dane, ktorý mu listom oznámil, že na jeho odvolanie proti rozhodnutiu o dani neprihliada. Zároveň je dôvodné domnievať sa, že napriek tomuto nesúhlasu s postupom žalovaného sa žalobca spoľahol na to, že po preukázaní dôvodov, prečo v zákonnej lehote neurobil podanie elektronicke so zaručeným podpisom, rozhodne žalovaný o odpustení zmeškania lehoty a bude konať o jeho odvolaní, ktoré po vyššie uvedenej argumentácii zaslal aj elektronicke v zmysle § 13 ods. 5 Daňového poriadku. V danej situácii teda pravdepodobne zvolil ten procesný postup, v ktorom videl najrýchlejšiu a najmenej komplikovanú ochranu svojich práv.

25. Žalovaný správne vo svojom vyjadrení uviedol, že posúdenie závažnosti dôvodov musí zohľadňovať konkrétne skutkové okolnosti. Podľa odvolacieho súdu však bolo toto posúdenie zo strany žalovaného veľmi prísne a formalistické v situácii, keď nedospel k záveru, že by tvrdenia žalobcu o výpadku elektrickej energie neboli pravdivé. Stanovisko žalovaného, podľa ktorého mal byť právny zástupca žalobcu povinný pri krátkodobom obnovení dodávky elektriny ako prvé posielat' odvolanie a nie žiadost' inému orgánu verejnej moci, je nedôvodne imperatívne a navyše implicitne vychádza z toho, že mal predpokladať ďalší výpadok dodávky elektriny, čo však z potvrdenia prenajímateľa nevyplýva. Ani pokiaľ ide o otázku možnosti inštalácie potrebného softvéru na počítač bez operačného systému Windows odvolací súd s ohľadom na všeobecne známe problémy, ktoré sa v rôznych fázach

elektronizácie výkonu verejnej moci v Slovenskej republike vyskytovali, nepovažuje tvrdenie žalobcu za nevierohodné. Z použitej formulácie žalovaného „existuje funkčný spôsob, ktorý zabezpečí možnosť nainštalovania potrebných SW komponentov na tento notebook“ sa skôr zdá, že nejde o užívateľsky prívetivú (jednoduchú) možnosť inštalácie. Odvolací súd by v takýchto prípadoch očakával istú ústretovosť žalovaného.

26. Pre odvolací súd je však hlavným dôvodom, pre ktorý považuje rozhodnutie žalovaného o nevyhovení Žiadosti za neudržateľné, to, že už odvolanie v listinnej podobe bolo podané v stanovenej lehote a v súlade so zákonom, preto je celé konanie o odpustení zmeškania lehoty vlastne nadbytočné. Napriek tomu, že Daňový poriadok v § 14 ods. 1 ustanovil povinnosť doručovať podania elektronickými prostriedkami podľa § 13 ods. 5, aj podanie odvolania v listinnej podobe bolo riadnym úkonom dotknutého daňového subjektu. Tento záver vyplýva najmä z toho, že Daňový poriadok v znení relevantnom pre toto posúdenie neustanovoval v žiadnom svojom ustanovení sankciu neplatnosti, resp. neúčinnosti pre podanie odvolania výlučne v listinnej podobe, ako argumentoval v Žiadosti aj žalobca. Ďalej je treba prihliadať aj na osobitnú úpravu formy odvolania v § 72 ods. 2 Daňového poriadku. K tomuto záveru o povinnosti konať aj o listinne podanom odvolaní sa napokon priklonila aj judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri riešení tejto rozhodujúcej otázky vo formálne rozličných procesných situáciách, pozri napr. rozhodnutia sp. zn. 3Sžf/15/2015 zo dňa 25.01.2017, 4Sžnz/1/2015 zo dňa 04.11.2015, sp. zn. 5Sžf/9/2016 zo dňa 20.04.2017, sp. zn. 5 Sžf 88/2014 zo dňa 13.09.2016, hoci existujú aj protichodné rozhodnutia. Tento výklad napokon následne potvrdil aj zákonodarca, ktorý v novelizácii Daňového poriadku účinné od 01.01.2016 výslovne upravil, kedy sa na podania neurobené podľa § 13 ods. 5 neprihliada, pričom na podanie odvolania sa takéto následok nevzťahuje.

27. Preto odvolací súd, majúci na zreteli hlavný účel správneho súdnictva, ktorým je poskytovanie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov správneho konania, považuje za nevyhnutné nevyhodnocovať formalisticky výlučne otázku závažnosti dôvodov (žalovaným následne tvrdeného) zmeškania lehoty na podanie odvolania v elektronickej forme. Odvolací súd má za to, že je nadbytočné zaoberať sa otázkou, či žalobca nepodal odvolanie v daňovom konaní elektronicke zo zaručeným podpisom zo závažných dôvodov, alebo bez závažných dôvodov, keď lehotu na podanie odvolania dodržal už tým, že podal odvolanie v listinnej podobe, čím sa začalo odvolacie konanie.

28. Žalovaný mal povinnosť buď rozhodnúť v zmysle § 73 Daňového poriadku tak, že odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie, alebo ho do 30 dní postúpi odvolaciemu orgánu. Namiesto toho žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho podanie je neúčinné, resp. že naň neprihliada. Následne v konaní, ktorým sa žalobca snažil vyhovieť vtedajšej praxi žalovaného (správcovia dane v tomto období zvykli trvať na elektronickej podaní a zasielali daňovým subjektom obdobné oznámenia) a žiadal s príslušným odôvodnením odpustenie zmeškania lehoty, pričom podal odvolanie aj elektronicke so zaručeným elektronickej podpisom. Najneskôr vtedy mal žalovaný správne vyhodnotiť námietky žalobcu a zaoberať sa podaným odvolaním.

29. Odvolací súd mimo meritum sporu poukazuje na absurdnosť situácie, kedy správca dane komunikuje s daňovým subjektom listinnou formou tak pri vydaní rozhodnutia, aj pri doručovaní výziev a podobne, všetky elektronickej podania si do administratívneho spisu vytlačí do listinnej podoby, ale zároveň bez jednoznačnej opory v zákone odmietne prihliadnúť na listinne podané odvolanie.

30. Z uvedených dôvodov bude v ďalšom konaní povinnosťou žalovaného zvoliť primeraný procesný postup v intenciách odôvodnenia tohto rozsudku tak, aby boli rešpektované práva žalobcu.

31. O trovách konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a 2 v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu v odvolaní proti rozsudku (na čl. 159) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške 523,63 € z titulu trov právneho zastúpenia a vo výške 140 € z titulu náhrady iných trov konania.

32. Trovy konania pozostávajú z:

a) trov právneho zastúpenia, za úkony právnej pomoci:

- prevzatie a príprava zastupovania vrátane prvej porady s klientom (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky) - 134 € + režijný paušál 8,39 €;
- písomné podanie - žaloba zo dňa 10.09.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky) - 134 € + režijný paušál 8,39 €;
- písomné podanie - odvolanie proti rozsudku zo dňa 30.06.2016 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky) - 143 € + režijný paušál 8,58 €;
- DPH 20 % zo sumy 436,36 = 87,27 €.

b) iných trov konania (trovy vyplývajúce zo spisu v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p.):

- súdny poplatok 70 € za žalobu;
- súdny poplatok 70 € za odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).